

Harjotusohjelma.

Kl:o 5—5,15 kiväärinselitys.	Kl:o 8—8,15 väliaika.
„ 5,15—5,30 tähtääminen, koukistus.	„ 8,15—9 avattu järjestys.
„ 5,30—6 kiväärien jako, suuntaamista.	„ 9—9,45 ampumakurin selitys.
„ 6—7 tähtäysasennot.	„ 9,45—10,30 kertausta, harjotus joukkueessa.
„ 7—7,20 kivääriharjoituksia.	„ 10,30—12,30 päivällisloma.
„ 7,20—8 suljettu järjestys, asento, kivääriotteet, ruoturintama, ruotu- ja ryhmärivistö, käännökset, maahan, polvelle, kiväärien yhteenpano j. n. e.	„ 12,30—1,30 opetustunti.
	„ 1,30—2 väliaika.
	„ 2—4 kertausharjoituksia.
	„ 4,30—5,30 opetustunti.

B. Likitaisteluvälineet.

1. Pistintaistelu.

Pistintaisteluharjoitukset jaetaan: kouluharjoituksiin ja erikoisiin käsikähmäliikkeisiin.

Kouluharjoitukset.

Pistintaistelun kouluharjoitukset ovat tarkotuksenmukaisena voimisteluna omiaan olemaan suurena apuna miehen yleisessäkin sotilaskasvatuksessa. Ne kehittävät ja vahvistavat kaikkia lihaksia, tekevät jänteet joustaviksi ja ruumiin notkeaksi sekä vastustuskykyiseksi. Mies oppii nopeasti ajattelemaan ja päättäväiseen toimintaan. Silmänräpäyksessä täytyy hänen oppia tekemään päätöksensä tilanteesta ja sen mukaisesti toimimaan. Nopeat liikkeet ja itsetietoinen luottamus omaan it-

seensä, ne ovat pistintaistelijan etevyyden pääehdot. Kouluharjotuksen kautta saavuttaa mies luottamuksen omaan aseeseensa ja luopi pohjan sille kylmäveriselle päättäväsyydelle, jota hänen täytyy osoittaa joutuessaan käsikähmään vihollisen kanssa. Oppimansa kyky pistintaistelussa tulee silloinkin auttamaan häntä suuresti jo sen moraalisien vaikutuksenkin kautta, joka hänen varmasta esiintymisestään herää vihollisessa.

Harjotukset ilman vastustajaa.

Harjotukset ilman vastustajaa tapahtuvat aluksi ilman kivääriä. Tyydytään ainoastaan pistintais- teluasentoon.

Miehen hartialinjan suuntaan vedetään viiva maahan ja sitä vastaan kohtisuoraan toinen viiva, kantapäiden yhtymäpisteestä. Oikean jalan päkiöllä tehdään neljänneskäännös oikeaan ja samalla asetetaan vasen jalka noin kahden jalanmitan päähän mainitulle kohtisuoralle. Polvet koukistetaan niin, että reisi ja sääri muodostavat suoran kulman. Ruumiinpaino on tasan kummallakin jalalla, vartalo pystysuorassa, vatsa ei saa olla eteen vietyä. Rinta on siis puoliksi oikealle kääntyneenä, pää on pystyssä ja katse suoraan eteenpäin. Kätet vietään lanteille.

Perusasentoon tullaan oikaisten nopeasti polvet ja samalla, tehden neljänneskäännös oikean jalan päkiöllä, tuodaan vasen jalka oikean tasalle.

Komento Pistintaistelu — asento! Perus — asento!

Vasta sitten, kun mies kykenee nopeasti asettumaan oikeaan taisteluasentoon ilman kivääriä, annetaan hänelle käteen harjotuskivääri. Harjotuski-

vääreinä käytetään tavallisesti vanhoja, käytäntöön kelpaamattomia, tai erikoisesti sitä varten puusta veistettyjä kiväärejä, joiden suuhun on kiinnitetty pistintä esittävä rautapuikko, kärki pehmeällä tukolla peitettynä.

Samalla kun asetutaan edellisessä mainittuun harjotusasentoon, heitetään kivääri oikealla kädellä eteen painamalla kärkeä alaspäin. Vasen käsi tarttuu vähän painopisteen etupuolelle, oikea kiväärin kaulaan. Kivääriä pidetään suunnattuna vinosti ylös ja vähän vasemmalle liipasin oikealla, tukki rintaa vastaan, pistimen kärki silmien tasalla. Vasen käsivarsi on ojennettu suoraksi, hellittämättä oikeata otetta niin, että kivääri on mahdollisimman edessä; oikea käsi painaa kiväärin tukkia rintaa vastaan.

Mentäessä jälleen perusasentoon heitetään kivääri oikeaan käteen ja lasketaan jalalle.

Komento sama kuin ilman kivääriä.

Hyyt ja liikkeet.

Hyyt ja liikkeet tapahtuvat eteen-, sivulle- ja taaksepäin. Mies tekee hyyty- ja juoksuliikkeet koukistetuin polvin yhtä matalana kuin alkuasennossa. Liikkeessä käyttää hän kahdenlaisia askeleita. Hyytyaskeleissa kohoavat molemmat jalat melkein yhtäaikaan maasta ollen maahan pudottaessa aina yhtä kaukana toisistaan koko jalkaterän koskettaessa maata. Juoksu- ja käyntiaskeleet taas tehdään siten, etteivät jalat joudu ristiin, vaan päinvastoin mahdollisimman hajalle polvien kuitenkin ojentautumatta. Harjotukset tahdään ensin ilman kivääriä tasasella kentällä ilman selkälauk-

kua, sitten kivääri kädessä epätasaisella maalla täyteenpakattu laukku selässä; ensin yksitellen, sitten kaksi miestä vastakkain. Tällöin on totuttava oikeaan taisteluvälimatkaan.

Työnnöt.

Vasemmalla jalalla otetaan vielä mahdollisimman pitkä askel eteenpäin painamalla istuinta alaspäin ja kohottamatta oikeaa jalkaa maasta. Oikealla tukinkaulasta pitävällä kädellä työnnetään kivääri voimakkaasti eteenpäin senjälkeen, kun tukki ensin on viety kainalokuoppaan vasemman käden erotessa otteestaan. Kiväärin tukki tulee oikean kyynäsvarren alle ja helpoittaa siten kiväärin kädessäpitoa. Kiväärin piippu ei saa laskeutua maahan ja takaisinpäin vetäessä tartutaan jälleen vasemmalla kädellä kivääriin tähtäinlaitteen etupuolelta oikean käden viedessä kiväärinperän vähän oikealle ja jalan siirtyessä takaisin. Kivääri tulee siis asentoon vinosti ylöspäin ruumista vastaan. Työntöjä harjotetaan riippuvia nyrkinkokoisia hiekkapusseja vastaan.

Puolustus. Heti työnnön jälkeen on miehen oltava valmiina puolustautumaan vastustajan työntöjä vastaan. Tehtyään itse työnnön jää hänen kiväärinsä vinosti eteen vasemmalle ylöspäin. Vastustajan tehdessä työnnön tempaisee mies oikealla kädellä kiväärinperän voimakkaalla liikkeellä kainalokuoppaan. Vasemman käden pysyessä paikallaan tekee kiväärin piippu siis voimakkaan liikkeen oikealle ja lyö vastustajan kiväärin syrjään. Jos vihollinen tekee työnnön alemmaksi, lasketaan vasen käsi torjuttaessa myöskin alemmaksi.

Puolustauduttuaan valmistautuu hän heti seuraavassa silmänräpäyksessä uuteen työntöön, ennenkuin vastustaja on ehtinyt saada kiväärin haltuunsa.

Tärkeätä on, että mies koko ajan pitää polvet mahdollisimman paljon koukistettuina. Oikea jalka ei työntöjä tehdessä hetkeksikään nouse, vaan lepää koko jalkaterälläan maassa. Tämä on tärkeätä tasapainon säilyttämiseksi vastustajan tehdessä vastatyönnön.

Harjotukset vastustajan kanssa.

Vastustajan kanssa harjoteltaessa on pakko käyttää erikoista pistintaisteluväriä ruumiin suojaksi. Päähän pannaan tiheästä rautalankaverkosta valmistettu kypärä. Rinnan ja vatsan suojana on pehmeä, täytetty väri, joka suojaa miehen voimakkaimmaltakin työnnöltä. Käsissä ainakin edessä olevassa vasemmassa kädessä on suojuskäsine.

Tällaisissa väriäissä seisoo kaksi miestä vastakkain, komennuksen mukaan antaen väriötel- len toisilleen erilaisia väriöitä, toisen puolustavuu- tessa. Senjälkeen annetaan kummankin miehen väriötellen tehdä hyökkäys- ja puolustustyöitä. — Taistelijan kehityttyä pitemmälle annetaan heille tilaisuus pistintaisteluun toistensa kanssa ilman minkäänlaisia komentoja tai sääntöjä. He seisovat 10—15 m toisistaan. Johtajan antaessa merkin, hyökkäävät he toistensa kimppuun käyttäen kukin omia menetelytapojaan. Jokainen käyttää jär- keään ja harjotusten kautta saavuttamaansa taitoa. Nopeat, äkkiväriamattomat väriöet ja väriökkaat

työnnöt ovat pääasia. Taistelija katsoo koko ajan vastustajaansa silmiin ja koettaa edeltäpäin huomata tämän tarkoitukset. Koko ajan täytyy mahdollisuuden mukaan säilyttää oikea taisteluasento.

Suosittelavia erikoisliikkeitä käsikähmässä vihollisen kanssa.

Työntö molemmin käsin. Painamalla vihollisen kivääriä oman kiväärinsä alle hyökätään vihollisen kimppuun ja lyödään häntä kiväärin lukko-osalla vasten kasvoja viemällä kiväärin perä voimakkaasti eteen. Jos vihollinen päästää oman kiväärinsä ja tarttuu vastustajan kivääriin, saattaa saappaanvarressa säilytetyn puukon käyttäminen olla hyvään tarpeeseen lyömällä sillä vihollista kaulaan tai rintaan.

Jos vihollinen hyökkää päälle, annetaan hänelle voimakas potku vatsan alle, tai potkaistaan häntä jalkaan, siten kaataen hänet maahan. Jos vihollinen vetäytyy takaisin, lyödään häntä kiväärin perällä päähän; mahdollisuuden mukaan täytyy kaikki lyönnit suunnata vihollisen päähän tai silmiin.

Taistelun tuoksinassa voi mies kadottaa kiväärinsä, silloin täytyy hänen tarttua kirveeseen tai lapioon tai minkä aseeseen vaan sattuu käteensä saamaan, ja vihollisen tunkeuduttua hautaan ei hän enää voikaan kivääriä käyttää, vaan on hänen turvauttava muihin pienempiin aseisiin. Hänen täytyy turvautua erilaisiin potkaisuihin j. n. e. — Mutta jos hän tuossa yleisessä hälinässä ja kuoleman kamppailussa voi säilyttää levollisuutensa ja käyttää näissä pistintaisteluharjoituksissa saavutta-

maansa tottumusta ja oppimaansa taitoa, niin hänen paljas esiintymisensä tekee viholliseen sellaisen moraalisen vaikutuksen, että tämä puolestaan kadottaa malttinsa.

2. Valopistooli.

Valopistooli on nykyajan sekä asema- että liikuntasodan yleisesti käytetty väline, kun tulee kysymykseen tähystys tai merkinanto yöllä. Se on rakenteeltaan varsin yksinkertainen, vanhanaikuisen pistoolin muotoinen. Valopistoolissa piippu ja perä ovat kääntösaranalla yhdistetyt toisiinsa, samoin kuin tavallisesti haulikoissa. Ladattaessa taivutetaan ne toisistaan erilleen niin, että piipun perä paljastuu ja patruuna työnnetään pesään. Lukkolaite on samanlainen kuin tavallisissa haulikoissa: veto-hana, joka takasin ponnahtaessaan sytyttää patruunan.

Patruuna on samanmuotoinen kuin haulikonpatruuna, kuitenkin jonkunverran suurempi. Siinä on tavallinen sytytyshattu ja ruutipanos, joka räjähtäessään sytyttää sen päällä olevan valoaineen palamaan. Räjähdyspaineen voimasta lentää tämä n. 200—300 metriä eteenpäin palaen 15—20 sek. ja valaisten lähiympäristöä. Pistoolilla on sentähden ammuttava tavallisesti viistoon riippuen siitä, kuinka kauaksi tahdotaan ampua. Palamisen synnyttämät kaasut ja savu vaikuttavat sen, että valopommi laskeutuu hitaasti maahan. Sitäpaitsi käytetään patruunia, joissa valoainepalo on varustettu erikoisella ohuesta silkistä tehdyllä laskinvarjolla, joka saattaa sen vielä kauemmin pysymään ilmassa.